

Vārtt. 23, Schol.

1. वायुदत्तेय adj. von वायुदत्त gaṇa सख्यादि zu P. 4, 2, 80.

2. वायुदत्तेय m. patron. von वायुदत्त gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123.

वायुदार m. Wolke Trik. 1, 1, 82. Hār. 18.

वायुदिग् f. die Weltgegend des Windgottes d. i. Nordwest VARĀH. Bṛh. S. 31, 4. 87, 24.

वायुदीप्त adj. als Auguralausdruck von Thieren VARĀH. Bṛh. S. 86, 58. — Vgl. u. दीप्.

वायुदेव adj. Vāju zur Gottheit habend, n. das Nakshatra Svāti VARĀH. Bṛh. S. 60, 21.

वायुदेवत adj. dass.: इन्द्रासंवत्सर WEBER, GJOT. 33.

वायुदेवत्व adj. dass. VARĀH. Bṛh. S. 81, 8.

वायुधारा adj. in Verbindung mit दिवस Bez. gewisser Tage in der lichten Hälfte des Ġaiśhṭha VARĀH. Bṛh. S. 22, 1.

वायुन (?) m. ein Gott H. c. 3.

वायुनिघ्न adj. = वायुप्रस्त DAČAK. 93, 2.

वायुपथ m. 1) Windpfad, Bez. einer best. Region im Luftraum HARIV. 13379. R. 4, 60, 8. 20. Vgl. वातपथ. — 2) N. pr. eines Fürsten KATUĀS. 106, 164. fgg.

वायुपुत्र m. ein Sohn des Windgottes, patron. 1) Hanumant's R. 4, 3, 36. 4, 4, 11. 3, 30. WEBER, RĀMAT. Up. 361. fg. — 2) Bhīma's DHANĀGAJA im ÇKDr.

वायुपुत्राप् (denom. von वायुपुत्र) Hanumant darstellen: °पुत्रापितं (impers.) तथा संवाब्धिलङ्घने RĀGA-TAR. 6, 226.

वायुपुर n. N. pr. einer Stadt WILSON, Sel. Works II, 23.

वायुपुराण u. das vom Windgotte geoffenbarte Purāṇa, N. eines Purāṇa VP. Einl. XXII. fg. Verz. d. Oxf. H. 47, a, No. 103. 63, b, 16. 67, b, No. 117. 84, No. 142. 182, b, 3 v. u. 270, b, 41. Verz. d. B. H. No. 1231.

वायुफल n. 1) Hagel. — 2) Regenbogen H. an. 4, 297. MED. I. 163.

वायुवल्ल m. N. pr. eines der 7 Ṛshi, die als Väter der Marut gelten, MBu. 9, 2221. eines Kriegers auf Seiten der Götter im Kampfe gegen die Asura KATUĀS. 48, 17. 20.

वायुवीज्ञ ? SARVADARÇANAS. 170, 17.

वायुभक्त 1) adj. (f. स्त्री) nur Luft genießend, von Luft lebend MBu. 2, 296. 3, 7347. R. GORR. 1, 43, 2. 32, 23. BHĀG. P. 4, 8, 75. 23, 5. — 2) m. N. pr. eines Muni MBu. 2, 108.

वायुभक्तक adj. = वायुभक्त Spr. 2131.

वायुभक्ष्य 1) adj. dass. R. GORR. 1, 63, 29. 3, 13, 12. — 2) m. Schlange RĀGAN. im ÇKDr.

वायुभूति m. N. pr. eines der eilf Gaṇādhīpa bei den Ġaina H. 31. WILSON, Sel. Works I, 298. 300.

वायुभोजन adj. nur Luft genießend, von Luft lebend Verz. d. Oxf. H. 46, b, 1. BHĀG. P. 7, 4, 23.

वायुमण्डल 1) m. N. pr. eines der 7 Ṛshi, die als Väter der Marut gelten, MBu. 9, 2221. — 2) n. Wirbelwind MBu. 12, 6886.

वायुमैत्र (von 1. वायु) adj. P. 8, 2, 9, Schol. 1) mit Wind verbunden KĪTJ. ÇR. 4, 14, 13. — 2) das Wort वायु enthaltend u. s. w. TS. 5, 2, 10, 7. 3, 3, 4. 3, 4, 2.

वायुमैय adj. die Natur der Luft oder des Windes habend ÇAT. Br. 14, 7, 2, 6. MBu. 12, 6886.

वायुमहस्त्रिपि f. N. einer mythischen Schrift LALIT. ed. Calc. 144, 4.

वायुर् adj. nach dem Comm. windig (von 1. वायु) ÇAT. Br. 14, 8, 1, 1.

वायुरूजा f. Wind-Erkrankheit so v. a. Entzündung: नेत्राभ्यां सुरूजाभ्यां यः प्रतिवातमुदीकते । तस्य वायुरूजात्पर्यं नेत्रयोर्भवति ध्रुवम् ॥ MBu. 12, 5210.

वायुरेतस् m. N. pr. eines der 7 Ṛshi, die als Väter der Marut gelten, MBu. 9, 2222.

वायुरोषा f. Nacht ĠAṬĀDH. im ÇKDr. wohl fehlerhaft für वासुरा उषा (zwei Synonyme).

वायुलोक m. die Welt des Windgottes ÇĀKṢH. Br. 20, 1. KAUSH. Up. 1, 3.

वायुवर्त्मन् n. der Pfad des Windes so v. a. Luftraum, Atmosphäre H. 163, Schol. ÇABDAĀ. im ÇKDr. (angeblich m.).

वायुवाह m. Rauch (den Wind zum Vehikel habend) H. 1103.

वायुवाहन adj. den Wind zum Vehikel habend; m. Boia. Viṣṇu's H. c. 68. Çiva's ÇIV.

वायुवाहिनो f. Bez. desjenigen Gefäßes, welches den Wind im Körper führen soll, ÇKDr. nach dem VAIDJAKA.

1. वायुवेग m. die rasche Bewegung des Windes: °सम R. 2, 40, 17.

2. वायुवेग 1) adj. windschnell. — 2) m. N. pr. a) eines der 7 Ṛshi, die als Väter der Marut gelten, MBu. 9, 2221. — b) eines Fürsten MBu. 1, 2699. 3, 80. — 3) f. स्त्री N. pr. einer Jogini KĀLĀKRA 4, 29.

वायुवेगशस्त्र f. N. pr. der Schwester Vājupatha's KATHĀS. 108, 153. fgg.

वायुष m. ein best. Fisch RĀGAV. im ÇKDr.

वायुसेहिता f. Titel einer Schrift HALL 18. Verz. d. Oxf. H. 279, a, 46.

वायुसख m. Feuer (den Wind zum Freunde habend) HALĀJ. 1, 62.

वायुसखि m. dass. AK. 1, 1, 4, 50.

वायुसूनु m. der Sohn des Windgottes, patron. Hanumant's R. 4, 3, 31. 5, 39, 31. WEBER, RĀMAT. Up. 301. 303.

वायुस्कन्ध m. Windregion HARIV. 13894 (वातस्कन्धान् die neuere Ausg.). Verz. d. Oxf. H. 49, a, 19. सप्तम VARĀH. Bṛh. S. 81, 24. Comm. zu GOLĀDH. 4, 1. — Vgl. वातस्कन्ध.

वायुहन् m. N. pr. eines der 7 Ṛshi, die als Väter der Marut gelten, MBu. 9, 2221.

वायोधस adj. dem Vajodhas (Indra) gehörig u. s. w. KĪTJ. ÇR. 4, 3, 15. 19, 3, 3. 6, 11. 7, 19.

वायोविधिक (von 1. वयस्-+विद्या) m. Vogelsteller ÇAT. Br. 13, 4, 2, 13.

वाय्य (von वय्य) m. patron. des Satjaçravas RV. 5, 79, 1. 2.

वाय्वभिभूत adj. = वायुप्रस्त SARVADARÇANAS. 78, 10.

वाय्वास्पद n. die Region der Luft, Luftraum, Atmosphäre DHANĀGAJA im ÇKDr.

वाऱ् n. 1) Wasser NAIGH. 1, 12. NIR. 5, 12. AK. 1, 2, 2, 3. H. 1069. HALĀJ. 3, 26. उच्चा चक्रघुः पातवे वाः RV. 1, 116, 22. कन्याई वारवायती (nach dem Comm. zu 2) 8, 80, 1. तप्त VS. 3, 11. वार्यैस् 22, 25. मामनु प्र ते मनः पथा वारिव धावतु Wasser im Rinnsal 10, 145, 6. 2, 4, 6. डूके पदेनी दिव्यं घृतं वाः 10, 12, 3. 99, 4. 103, 1. AV. 3, 13, 3. ÇAT. Br. 6, 1, 4, 9. ÇĀKṢH. ÇR. 12, 16, 5. शिववार्चिगाह्य BHĀG. P. 4, 12, 17. NĀLOD. 3, 51.